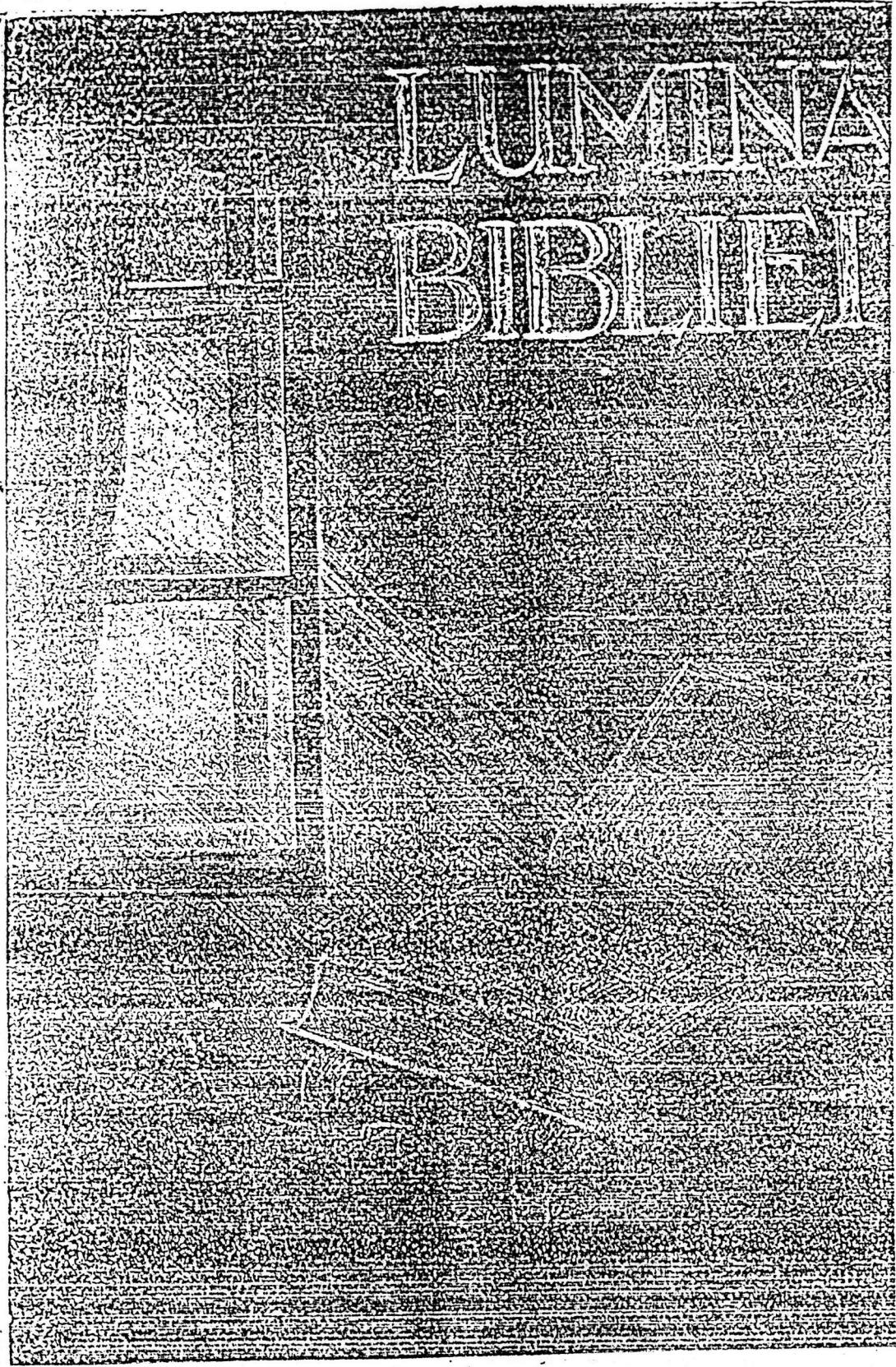

LUMINA
BIBLIÆ

LUMINA BIBLIEI

VIENA

1 Decembrie 1929

No. 9

Domnitorul născut din Betlehem

„Dară tu Betlehem-Efrate, deși mic ești între mîile lui Iuda, totuși din tine va eși cel ce va fi domn în Izrael ieșirile cărui sunt din vechime, din zile vechi.“ — Mica 5 : 1.

IEHOVA a numit prin profetul său locul, unde se va naște copilul Isus. Poporului său a făcut mai demult cunoscut, cumcă faptul, că Isus s'a născut în Betlehem, se unește cu profetia lui Mica. Aceasta au putut-o stabili chiar și sfătuitoarii lui Irod. (Matei 2 : 4--6) Insa decând Dumnezeu a adus poporul său în starea templului, pentru aceștia fulgerele lui Iehova le arată întelesul mai profund al profetiei lui Mica. Dela nașterea sa, până la sfârșitul activității sale depe pămînt, Isus în mic a împlinit această profecie. Aceasta însă trebuie să aibă și o împlinire mai mare și mai completă, care va avea loc atunci, cînd Isus cel din Betlehem va veni și va deveni Domnitorul iunei. Împlinirea deplină atunci se începe, cînd Dumnezeu pune pe Fiul său iubit pe muntele său sfînt și îi spune: „Domnește între mîniile tale“ și „Îți voi da poparele (națiunile) drept moștenire, și marginile pămîntului drept stăpînire.“ — Psalm 2 : 6, 8; 110 : 2.

Profetia lui Mica, trebuie examinată în legătură cu profetia lui Isaia, și anume în deosebit cu 7 : 14 și 9 : 6, 7; totasemenca trebuie examinat și relația cu Apocalips 12 : 1—10. Isaia și Mica au trăit, și profetit ca în acelaș timp și este o legătură strînsă între dînșii. Aceia care au recunoscut și au prețuit adevărul lui Dumnezeu, ce a arătat poporului său referitor la nașterea națiunii, și aducerea unșilor în starea templului, și prețuiesc indeosebit relația rămășiței față de Domnul, se bucură acuma de aceia arătare, care mulțumită fulgerelor Iehova, ajunge la dînșii. Pentru aceștia, însemnătatea întîmplărilor din anii 1914 și 1918 a crescut în importanță.

Lumină ce vine din lături

Pe Isus Fiul iubit al lui Dumnezeu l'a preumbrit David, al cărui nume înseamnă iubit. Isus s'a născut în acelaș oraș. Cuvîntul Betlehem înseamnă „casa pîinei“. Isus doar a zis despre sine: „Eu sunt pîinea, care m'am cîștigat din cer.“ Toti aceia care doresc să aibă viață, trebuie să mănînce din aceia pîine. David a asigurat poporului Izrael un trai fericit. Dînsul nu numai dorin-

ta dar și capacitate a avut, cum să pășuneze poporul ca iace a și făcut. Isus Christos este inzestrat cu toată înțelegerea și dreptul, și este devotat deplin Părintelui; El va duce la îndeplinire planul lui Dumnezeu, referitor la binecuvîntarea tuturor oamenilor de bine, cu o viață fericită. David a fost speranța Izraelului de corp. Isus este speranța Izraelului spiritual, și prin casa sa, El este speranța tuturor popoarelor depe pămînt.

Credeți, că poporul lui Dumnezeu, va afla în această timp potrivit din profetia explicată al lui Mica și se va bucura de ea. Versurile din Mica 4 : 6—13 și 5 : 1—10 sunt în strînsă legătură, și deaceia trebuie să le avem în legătură una cu alta. Este scris în Mica și foarte hotărât, că „cîte s'au scris mai înainte sau scriș prin învîțătura noastră, ca prin răbdare și mînguirea scripturilor să avem nădejde.“ (Romani 15 : 4) Rămășița poate deci aștepta cu încredere, că în această profecie scrișă dedemult spre folosul său va afla ceva, ce i-a fi spre ajutor, ca să continue cu bucurie serviciul în lucrul Domnului. De va avea cineva mai multe sau mai puține ocazii de serviciu, credem, că fiecare membru al rămășiței va afla mîngăiere în aceste adevăruri, și o întărire al speranțelor sale.

Împlinire

Betlehem-Efrata a fost un loc foarte roditor, a fost un oraș, care se bucura de multe promisiuni dumnezeiești. Orașul era mic între orașele lui Iuda, însă era de mare însemnătate, deoarece din el trebuia să se nască domnitorul. Că cine este acest domnitor, putem observa din textul, ce se află în fruntea articolului. Aceste cuvinte astfel sună: „al cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele vecinicii.“ El a fost uncalta lui Iehova, în executarea tuturor lucrurilor. Numele lui a fost Logos, ce s'a schimbat mai târziu în Isus, care a trebuit să se nască în Betlehem, și pe cine l'a preumbrit David. Atunci cînd Isus s'a născut în Betlehem, profetia s'a împlinit în mic. Insa celelalte lucruri profetite nu s'au împlinit cu ocazia nașterii sale, și astfel

putem spune cu siguranță, că această profecie nu a avut împlinire deplină la nașterea sa. Atunci nu au năvălit Asirienii dupăcum spune profecia. Mica în viziunea sa a văzut afară de aceasta, că lupta a decurs pe pământul Asirienilor, și ~~ce~~ aceia au fost nimiciți. Așa ceva nu s'a întâmplat în timpul nașterii lui Isus. Aceasta arată deci, că la împlinirea deplină a profeciei, trebuia să se împlinească și partea referitoare la Asirieni.

• Timpul împlinirii depline arată capitolul 5 în versul 3, care sună astfel: „Deaceia îi va lăsa până la vremea când va naște era care are să nască, și rămășița fraților săi se va întoarce la copiii lui Izrael.“ Revista din Mai 1925 a publicat deja dovezile, ce arată, că în anul 1911 Sion a dat naștere copilului-bărbat, care va domni lumea. (Isaia 66 : 7, 8; Apocalips 12 : 5) Aceasta arată nașterea națiunii și al regelui sau domnitorului. Atunci s'a întâmplat, că Dumnezeu a așezat pe tron pe unzul său. — Psalm 2 : 6.

• Aici arată, că împlinirea deplină a profeciei numai atunci se începe, când Sionul va fi cuprins de dureri de facere și va naște pe fiul său. „Indată ce avu durerea de facere a și născut pre fiii săi.“ (Isaia 66 : 8) Această profecie este în armonie cu profecia lui Mica: „Rămășița fraților săi se va întoarce.“ Scriptura ne lămurește ca Izrael după corp a avut o rămășiță, care a preumbuit creatura nouă; că rămășița creaturii noi atunci se va arăta, când Domnul va veni în templul său. Toți aceia care dela Rusali începând au fost primiți de membrii în Christos, sunt frații lui Isus Christos.“ (Ebrei 2 : 11) Acum însă dupăce națiunea, care trebuie să domnească peste lume, s'a născut, și dupăce Domnul a venit în templul său, rămășița a fost dusă la Dumnezeu și în stărea templului. Aici asemenea se arată marea importanță a venirii Domnului în templul său, ce a avut loc după credința noastră în anul 1918. Ni se pare că cei unși tot mai clar vor vedea marea importanță al anului 1918, ce privește planul lui Dumnezeu.

• Să examinăm acum Mica 4 : 6, 7! „In ziua aceea zice Iehova, voi strânge pe cea care schiopătează, și voi aduna pe cea alungată, pe aceia pe care am întristat-o. Si voi face pre cea schiopă să ajungă o rămășiță, și pre cea alungată o națiune tare, și Iehova va domni peste dânsii în muntele Sion de acum și până în etern.“ Aici aflăm o dovadă, ce ne arată timpul împlinirii profeciei în măsura deplină.

• Expresiunea „ziua aceea“ arată un timp ce este adeseori amintit de profeti, și este convingătoare dovadă, că acest timp s'a început în anul 1914, când Dumnezeu pe acea, care are dreptul de domnie, l'a așezat pe tron în calitate de domnitor al pământului. Alte scripturi arată, că acest timp va dura atâta, pânăcând dominația lui Satan va fi nimicită, și împărăția lui Christos va fi în deplină acțiune și pământul va ajunge în stăpânirea absolută al prințului păcii. Sfinții au învățat, dupăce a venit Domnul în templul său, ce înseamnă expresiunea „in ziua aceea“. Așezarea pietrei unghiulare, ca-

re nu este altul decât regele uns al lui Dumnezeu, atunci s'a întâmplat, când Domnul în anul 1918 a venit în templul său. „Ziua aceea“ a început cu trei ani și jumătate înainte de venirea lui în templul său. Profetul care a reprezentat pe clasa templului, a zis aceste cuvinte: „Lăudate-voi că mi-ai răspuns, și mi-ai fost spre mântuire. Piatra pe care zidarii au lepădat-o, piatra unghiului s'a făcut, dela Iehova s'a făcut aceasta; minunat este aceasta în ochii noștri. Aceasta este ziua pre care Iehova a făcut-o, să ne bucurăm și să ne veselim întrânsa.“ — Psalm 118 : 21—24.

• „In ziua aceea“ trebuie să se împlinească în mare profecia lui Mica, care vorbește despre domnitorul născut din Betlehem. În acest timp strânge Domnul pe poporul său și îl duce în starea templului. Cuvintele profetului: „voi strânge pe cea care schiopătează, voi aduna pe cea alungată, pe aceia pe care am întristat-o.“ arată aceasta. Aceste cuvinte se referă la poporul Domnului, care au suferit oară și persecuțiune și totuși au rămas credincioși. Aceștia arată clasa rămășiței credincioase, membrii cărora vor deveni membrii ai „națiunii tari“, a națiunii ce s'a născut încurând, al cărei cap este Isus Christos. (1 Petru 2 : 9, 10) Toate aceste lucruri se întâmplă după venirea Domnului în templul său, Acesta este timpul, când Domnul va zidi Sionul și se va arăta clasei Sionului în măreția sa (Psalm 102 : 17) Iehova atunci zidește Sionul, când Isus Christos capul Sionului, va ocupa postul său de domnitor, și va aduna pe urmașii săi credincioși în organizația Sionului. Aceasta o face, pentrucă pe aceia, care se-țin de Sion și îmbracă în vestmântul mântuirii și să-i aducă sub manta fericirii, pe care le-a câștigat dânsul. (Isaia 61 : 10) Dupăce Sionul s'a fondat, vine Isus Christos, domnitorul născut din Betlehem, la poporul său și astfel împlinește actul depunerii pietrei de fundament în înțeles deplin. Atunci va domni peste dânsii în muntele Sion de acum și până în etern, dupăcum spune profetul Mica. „Sionul se ficeit, ce soartă fericită mai ai!“ Membrii primiți în Sion sunt ilustrați ca membrii plini de bucurie.

• Mica astfel urmează cu profecia: „Si tu turnul al turmei, întărirea fiicei Sionului, va veni până la tine și domnia cea de mai înainte, da regatul va veni la fiica Ierusalimului.“ — Mica 4 : 8.

• Nu este greu a afla, cine este turnul turmei și ce tate fiicei Sionului. Isus Christos este puctrnică ceta te al turmei lui Dumnezeu. El este marele Sionului, că ruia s'au predat drept moștenire națiunile pământului. El este leul din seminția lui Iuda. El este turnul turmei Dânsul va moșteni și va domni peste toate lucrurile când Dumnezeu îl va așeza pe tronul său. Il trunite afără din Sion spunându-i: „Domnește între dușmanii tăi.“ (Psalm 110 : 2) Atunci se întâmplă și aceia, că membrii rele corpului său, pe care Mica le numește „fiicele Sionului“ sunt duși în biserica sa, și vor lua în posesie moștenirea împreună cu El. (Romani 8 : 16, 17) Acea domnie, care va fi ereditată lui Isus Christos, este d

cea mai mare importanță, deaceia este „domnia cea din
tâi.” Acoia care fac parte din clasa rămășiței, și vor
rămânea credincioși până la schimbarea lor defini-
vă în asemănarea Domnului, aceia vor lua parte în această
domnie glorioasă.

In anul 1918, când Domnul a venit în templul său,
atunci s'a început judecata asupra casei lui Dumnezeu.
(1 Petru 4 : 17) Acesta a fost un timp de aspre încer-
cări pentru toți aceia, care erau candidații vrăunul loc
în clasa templului. (Malachi 3 : 1—3) Mulți dintre po-
porul lui Dumnezeu, un timp oarecare, au fost în ne-
dumerire. Deoarece au așteptat și sperat, că până la
aceia vreme, împărăția va fi stabilită pe deplin, și fiecare
membru credincios va fi dus la cer. Fiind în nesigu-
ranță și nehotărâți, au strigat către Domnul. Mica așa
zice în legătură cu aceasta: „De ce strigi atât de tare
acuma? Nu este regă în tine? Perit-a oare sfătuitorul
tău, de te cuprind dureri ca de o femeie în facere?” —
Mica 4 : 9.

Poporul Domnului, n'a recunoscut imediat, că
Domnul a venit în templul său, cel puțin atunci nu.
când a avut loc evenimentul venirii în biserică. Dela
1918 până la 1919, a fost un timp de mare dureri de
facere. În acel timp biserică lui Dumnezeu într' adevăr
era în prinsoarae Babilonului. Iar Babilon este un nu-
me al organizației lui Satan. Lucrul celor aleși a fost
în mare măsură împiedecat, și era aproape, oprit de
tot. În acel timp a ieșit la iveală în Ierusalim, (întra
aceia, care au susținut, că s'au consacrat Domnului
clasa „servului necredincios”. Ierusalim este un nume
al organizației lui Dumnezeu. Acesta era timpul, înd
Sionul se afla în dureri de facere și când a născut pe co-
pii săi. Cel credincios s'au alăturat Domnului; și au
fost nesocotiți de aceia, care susțineau, că asemenea fa-
parte din organizația lui Dumnezeu. Vorbind simbolic:
soții lor de servitori, i-au bătut. (Matei 24 : 48, 49) Și
sistemele babiloniene i-au bătut și i-au persecutat. Pe-
când rămășița era legată de silnicia Babilonului, Dum-
nezeu a eliberat-o din organizația lui Satan. În timpul
aceia pe toți aceia care au rămas credincioși Domnului,
i-au urât toate națiunile pentru numele Lui. (Matei 24 :
9) Întâmplările de atunci corespund exact următoarelor
vinte a profetului Mica: „Fii în durere și te zbuciumă
fiică a Sionului, ca o femeie în facere! Căci acum vei
ieși din cămăruțe, vei locui în câmp și vei merge până la
Babilon; acolo vei fi mântuită, acolo te va răscumpăra
Iehova din mâna neamicilor tăi.” — Mica 4 : 10.

In anii 1918 și 1919, aceia care au rămas credin-
cioși Domnului, au devenit urâți de sistemele babiloni-
ene. Organizația lui Satan, s'a sfătuit împotriva Dom-
nului și a poporului său. Babilonienii vorbind despre
cești credincioși, cam astfel glăsuiau: „Să fie pângă-
rită, ca să ne vadă ochii implinindu-se dorința față de
Sion” să fie un lucru netrebnic și murdar. Si într' ade-
văr preoții au crezut că în anul 1919 au curățit pământul
le studenții bibliei „neplăcut”, care vorbeau numai des-

pre Biblie. „Căci acum multe neamuri s'au strâns îm-
potriva ta și zic: „Să fie pângărită, ca să ne vadă ochii
implinindu-se dorința față de Sion.” — Mica 4 : 11.

Despre aceste sisteme babiloniene, care compun
neghina (grăul fals) a zis Isus: „Alegeți mai întâi neg-
hina și legați-o snopi, ca să fie arsă, iar grăul stränge-
ți-l în grânărul meu.” (Matei 13 : 30) Deoarece aceste
sisteme eclesiastice în anul 1919, s'au amestecat, cu ce-
lelalte părți a organizației Diavolului, datorită Ligei Na-
țiunilor, despre care a spus Consiliul Federației biseri-
cești americane, că este „expresia politică de pe pământ
a împărăției lui Dumnezeu.” Așa se vede că profetia lui
Mica s'a împlinit cu acei preoți care nu cunosc cegetele
lui Dumnezeu. „Dară ei nu cunosc cegetele lui Iehova
și nici nu înțeleg statul său, că îi va aduna ca pe snopi
în arie.” (Mica 4 : 12) În timp ce dânsi se grăbeau să
se pună în drumul Domnului prin încercarea înființării
împărăției, urmând astfel drumul lor, au fost strânși în
snopi, duși la arie, ca să fie imblățiți.

In anul 1919, cei unși au ajuns la aprecierea pri-
vilegiilor lor, și au văzut cum de au devenit ei lenesi,
dupăcum amintește profetul Isaia; au strigat către Dom-
nul, care le-a arătat că trebuie să facă ceva. Atunci
ascultând de poruncile lui Dumnezeu, au început la luc-
ru, care îl continuă și acum. (Isaia 6 : 1—11) În anul
1922 au văzut unșii Domnului mai clar, că a sosit tim-
pul ca în numele Domnului să pornească o mare acti-
vitate. Au început atac împotriva sistemelor babiloni-
ene și de atunci se nizuiesc, ca să depună o mărturie
puternică pentru adevăr și numele lui Iehova, și împo-
tivate sistemelor nelegiuite. Umblarea credincioșilor din
biserică lui Dumnezeu, se pare să fie descrisă de profe-
tul Mica prin cuvintele următoare: „Scoolă-te și trece-
te la Sionului! Căci îți fac un corn de fier și o copită de
graină, ca să sfărâmi multe popoare, și să inchini Dom-
nului prada lor, să inchini Domnului întregului pământ,
averile lor!” — Mica 4 : 13.

Iehova se îngrijește de uncața poporului său cu
care se facă lucrul treeratului. A dat uncața poporului
său, cu care se pedepsească mulțimea lui Satan. A adus
la iveală radiofonia, prin care vestea adevărului pregă-
tită pentru prinsonierii babilonului să ajungă chiar și în
urechile predicatorilor, peste ușile bine închise. Prin
proclamațiuni, hotărâri aduse în public, editare de căr-
ți și broșuri și prin împărțirea acestora în lung-și lat,
mulți membri ai organizației lui Satan au primit mustră-
ri prin elc. Dumnezeu în așa mod a desfășurat adevărul
său, că acela se poate folosi cu bun rezultat. Profe-
tul spune, că Dumnezeu a dat poporului său corn de
fier, cu care să împungă pe dușman. Iehova a făcut
ca să fie „de oțel” unghiile poporului său. Poporului său
a dat Evanghelia păcii, (Efeseni 6 : 15) Vestea, vestită
de cei credincioși a fost evanghelia păcii și a bunăvoin-
ței, totuși a servit pentru stăvilirea influenței preoților
Zelul ce a dovedit poporul lui Dumnezeu în răspândirea
acestei vesti al adevărului, a pedepsit tare organizația

dușmanului și inimile lor s'au umplut cu frică. (Filipeni 1 : 28) Preotimea din partea ei, acum de vr'o 50 de ani, a arătat multă prejudecție și dușmănie. Față de adevăr:

"Incepând de la anul 1922, colportorii și niuncitorii localnici, au ieșit pe câmp inzeștrați cu cărți, și multă împotrivire au răpus, și mult popor au sfărănat". Oamenii acum așa se desfac de la sistemele bisericesti, cu nicio dată până acuma. Profetul Mica, spune: „Să închini Domnului prada lor, să închini domului, întregului pământ averile lor". Membrii de pe pământ al cetii micuțe a Domnului, prin răspândirea din casă în casă a literaturii, speciile cărților, le recapătă, și acești bani sunt folosiți mai departe în acest scop bun. Aceste sume sunt neînsemnate, dar Domnul și lucrurile micuțe le înecuvântă. Aceste micuțe sume cari au intrat din costul milioanei de broșuri și cărți, au fost folosite, spre tipărirea altor cărți, și rămășița credincioasă și pe mai departe se va folosi de acești bani numai în scopul lucrului Domnului. Vestea adevărului acum progresa, și așa se vede, că va crește din ce în ce, până când pe pământ toți vor cunoaște pe Domnul.

Pășunează pe ai săi

"In timp ce Domnul a fost pe pământ, pe ucenicii săi i-a hrănit cu cuvintele vieții. Insa nici învățăceii n'au prețuit îndeajuns această hrană, de care s'au împărțit de mâna Lui, până când Isus nu a mers în cer și nu le-a trimis spiritul sfânt. Este un mare interval între împlinirea în mic și cea în mare a profetiei lui Mica, despre domniitorul care se va naște în Betlehem. Acest interval este însemnat prin următoarele cuvinte: „După ce a dat pământul și al națiunii, Domnul a început să pășuneze pe poporul său, care de atunci încoace prețuiește mai mult hrana întinsă de Domnul, ca oricând mai înainte. Profetul așa vorbește: „Si va sta și va paște cu puterea lui Iehova, cu măreția numelui lui Iehova, Dumnezeuului său și vor locui în siguranță, căci acum se va mări până la marginile pământului." — Mica 5 : 3.

"Aceasta nu dă de înțeles, că de aceea stă, ca să se pasească pe sine. Aceasta înseamnă lămurit, că Domnul după ce în anul 1918 a venit în templul său, paște poporul său. Fără îndoială, că următoarea profecie a Domnului Isus Christos, tot la acest timp se referă. „Fericite sunt slugile acele pe care venind Domnul le va găsi veghind: adică zic vouă că se va învinge și îi va pune la masă și trecând alături îi va sluji." — Luca 12 : 37.

"Domniitorul, în timp ce vine din Betlehem (casa pâinii, și al rodniciei) se învinge, pe cei credincioși, și așează la masă, adică îi păzește în pace până când acesta se nutrește cu aceea hrană, pe care a pregătit-o pentru dânșii. Cași domniitorul Sionului stă de păstor Isus Christos, ca să pasească membrii casei, care constituie clasa servului credincios, și îi nutrește cu hrană potrivită. Aceasta dă de înțeles, că ei primește astfel de hrană, care-i edifica. Partea profetiei referitoare la aceasta, în mod minunat s'a împlinit din anul 1922, despre ce

mulți credincioși pot să deie dovezi înbucurătoare. Delă acel timp, Domnul Isus, capul Sionului și domniitor eternei belșug a hrănit pe casnicii săi cu adevărul prezente. Într'adevăr le-a asternut masa înaintea dușmanilor, lo — Psalmi 23 : 5.

"Rămășița cu bucurie își amintește de hrana în tărtoare, care au primit-o de la Domnul acum în timpul din urmă. Hrana adevărului nu provine de la oameni, și nici nu prin om a fost adusă la iveală, o oarec care să-i dădă ei. Acesta este adevărul lui Iehova; El a hrănit poporul său prin Isus Christos. Acel domniitor care a venit din Betlehem și este înzeștrat cu oricine și drept de domnie, „stă și paște cu puterea lui Iehova, cu măreția numelui Dumnezeuului său," nutrin-du-i cu aceea hrană, care a fost pregătită de Iehova Dumnezeu. Pe aceea îi nutrește, care au lipsă de nutre-mânt, și care se bucură, că primesc aceasta hrană. El este acel domniitor, care aduce hrană din grănarul Tatălui său, precum a și prezis aceasta în cuvintele sale proprii.

"Credem, că facem bine, dacă arătăm vr'o câteva din lucrurile scumpe, pe cari le-a dat Domnul servitorilor săi. Le-a lămurit, că lumea a ajuns la sfârșit, și că națiunea nouă s'a născut. (Apocalips 12 : 1—17); Le-a arătat ce este organizația dușmanului, și că această organizație trebuie să se nimicească; i-a împărțit în două măsură al spiritului sfânt și i-a învățat, ce mare importanță are mărturia depusă cu zel și credincioșe pentru numele lui Iehova. Le-a arătat însemnătatea numelui Iehova și că unșii de pe pământ țin de privilegiul și datorință, ca să preamărească acum pe pământ acest mare nume: Domnul le-a lămurit, că trebuie să preamărească pe Creator, și nu pe creaturile sale; le-a arătat din ce constă bucuria Domnului, și a chemat pe credincioși să între în bucuria Domnului, ceiace și au și făcut; le-a arătat că lupta ce stă înaintea noastră, este marea luptă al Dumnezeuului Iehova împotriva dușmanului, când cei unși au datorința să laude și să preamărească numele lui Iehova în timp ce procedează la nimicirea organizației lui Satan. Le-a arătat pe mai departe, că privilegiul fiecărui uns este, ca să vestească națiunilor vestea bună a împărăției.

"Mulți care odinioară umblau în lumina adevărului, și care și acuma să pretind a fi urmașii lui Christos, au neglijat a recunoaște și a prețui adevărul prezent, cu care hrănește Domnul pe ai săi. Ei încă tot mai susțin, că „servitorul cuminte și credincios" este un singur om, și că toată hrana, pe care trebuie să primească biserica lui Dumnezeu în timpul prezentei a doua a Domnului, s'a dat înainte de anul 1916. Acest fapt ar însemna, că de la acel timp încoace, biserica n'a mai primit nici o altă hrană potrivită.

"Aceia care se pun pe acest punct de vedere, numai critică revista, nicio dată nu au priceput ce este deosebirea între lucrarea preumbrită de Ilie și cea preumbrită de Elisei. Nu se unesc cu dovada Scripturii

oferitoare la venirea Domnului. Cred, că revista ate-
stă anul 1918 prea mare însemnătate. Ei nu po-
teau organizația lui Satan, și deaceia se îndoiesc să
spună ceva despre preoții făcarnici, care fac parte din
această blestemată organizație. Deasemenea nu pot dis-
tinge și prețui nici organizația Domnului. Bătrani (moș-
negi) sunt aceștia, care visează visuri, dar vedenii nu
văd.

27 Aceste stări de lucruri numai cu acel scop le
amintim, ca să poată vedea cel credincios pericolul
amintim, ca să poată vedea cel credincios pericolul
pului prezent și să le poată încunjura, și ca să vadă,
de ce mare importantă este activitatea zeloasă și pe
mai departe în serviciul Domnului. Dacă cineva nu ve-
de lumina adevărului prezent, e cu neputință pentru
dânsul, ca să umble în ea. Afară de aceasta dacă cine-
va neglijează supunerea față de acest adevăr, acela nu
peste, mult va pierde și prețuirea ei. Iehova a promis
că pe cei credincioși îi va păstra. (Psalm 31 : 24) Din-
potrivă, asemenea trebuie să fie adevărat, că cei necre-
dincioși nu pot aștepta scut dela Dumnezeu, față de
atacurile dușmanului. Acela, pe care Domnul l'a uns,
și care neglijează să pună mărturie cu credincioșii lăn-
gă Domnul, acela desigur, va pierde ungera primită.

28 Despre acei credincioși, cari se bucură că primesc
hrană din mâna Domnului, așa aminteste profetul: Vor
rămânea siguri. (Mica 5 : 4) Aceasta înseamnă că
în siguranță. Ei au ajuns în umbra Atotputernicului,
faptul, că Domnul i-a adus în templul său, și i-a
sub-mantia dreptății; Iehova Dumnezeu lo este cel
puternică și dela El așteaptă hrană și putere, ceia
capătă dela scumpul său Fiș, domnitorul din Betlehem
Acolo în adăpost, sunt scutiți de orice stricăciune,
dacă vor rămânea credincioși, vor fi păziți încontinuu,
asa că nu li se va întâmpla nimic, ce să le strice. (Psalm
91 : 1—10) Până când membrii rămășitei se vor nutri
cu hrana ce le-o întinde domnitorul ce vine din Betle-
hem, nu vor deveni slabi și descurajați, ci vor fi tari în
Domnul și în puterea sa. Ei nu umblă răzleți, ca niște oi
pierdute, cari caută în diferite locuri hrană. Ei știu cu
certă mai bine că hrana lor este dela Domnul. „Boul
cunoaște pe stăpânul său și asinul eslele domnului său.”
(Isaia 1 : 3) Astfel știe precis și rămășita că hrana o
primește depe masa lui Iehova, pe calea stabilită.

29 Dup' aceasta zice profetul: „Căci iată se înalță
(acuma) până la hotarele pământului.” Domnitorul din
Betlehem acuma este mare în mintea și inima rămășitei.
Vine în puterea și măreția lui Iehova. Cei din Sion îl
vestesc, ca pe domnitorul cel mare, pe care Dumnezeu
l'a așezat petronul său. Nu peste mult măreția și pu-
terea se va întinde peste întreg pământul. Acesta
este timpul hotărârii lui Iehova. — Filipeni 2 : 11.

Război și pace

30 După cum spune profetul, Assiria va face atac
impotriva rămășitei și așeză va și pacea. După ce va
veni Asirianul în pământul nostru, și va călea în pla-
curile noastre, atunci vom ridica asupra șapte păstori

sapte bărbați unși.” (Mica 5 : 5) Fără îndoială: Assi-
ria este un nume dat organizației lui Satan. Această
profetie este în deplin acord cu următoarele cuvinte din
Apocalips: „Si s'a mânia balaurul pe femeie și plecă
să facă război cu cei rămași din sãmanta ei, care păstre-
ază poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus.”
Apocalips 12 : 17) În timp ce dușmanul face atac im-
potriva rămășitei, marele domnitor din Betlehem este
pacea rămășitei. El este marele prinț al păcii, pe une-
rui cărui zace grija noului guvern. (Isaia 9 : 6, 7) În
calitate de locuitor, reprezentant al lui Iehova, El vine
ca să facă pace, însă mai întâi trebuie să poarte război,
și să bată pe dușman. (Apocalips 19 : 11—14) Membrii
credincioși ai rămășitei sunt cu dânsul și îl urmează,
deoarece El este capul Sionului și reprezentantul iubit
al lui Dumnezeu. În El se încred, și locuiesc în pace.
El este răscumpărătorul, Domnul și Regele lor, și au
toată încrederea în El.

31 Assirienii, reprezentanții lui Satan, să grăbese să
întră în cetatea clasei templului, unde să-i surprindă
și să-i nimicească. În încercarea dușmanului de a nimici
rămășita, să află în față cu o strașnică împotrăvire. Ma-
rele domnitor din Betlehem, hrănește pe mai departe ră-
mășita și o întărește, așa că aceasta cu deplină încre-
dere, păsește în slujba Domnului. Nu să lasă spăvă-
la de dușman, deoarece are toată încrederea, că o splin-
deste puterea cea mai supremă și iubire fără de margini
al lui Iehova este asupra acestor război-
nici, căci când dovedește credincioșii lui de Dumnezeu,
va și ascunsă în loc sigur. (Isaia 51 : 16) Iubire și pace
laolaltă și înme în strânsă legătură pe cei din clasă ră-
mășitei. Aceasta înseamnă, că membrii acestei clase în
mod neegoist să consacră Domnului, și tot din iubire
fac totul pentru apărarea intereselor lor comune.

32 Profetul spune: „Atunci vom ridica asupra-i șap-
te păstori și opt bărbați unși.” Șapte este simbolul depli-
nătății, și acest vers ar arăta, că fiecare păstor, prin
care este arătată întreaga rămășita, se luptă pentru in-
teresele fraților săi. Numărul opt este mai mult cu unul
decât numărul care reprezintă deplinătatea. Astfel cei
„opt bărbați unși” probabil, că reprezintă pe rămășita
credincioasă împreună cu conducătorul ei, pe omul Isus-
Christos care păzește interesele poporului lui Dumnezeu
față de organizația Diavolului. El este acela, care con-
duce lupta și care este sigur de izbândă. Această pro-
fetie pare a ne arăta, că întreaga clasă a rămășitei, for-
mează o corporațiune solidă și deasă, împotriva duș-
maului și pe partea Domnului. Ei se roagă pentru pace,
și fac tot ceia ce pot, ca să lucreze mereu în armonie cu
adevărul. — Psalm 122 : 6—9.

33 Poporul lui Dumnezeu a editat în public o hotă-
râre prin care se declară de partea lui Iehova și împo-
triva lui Satan. Prin profetul Mica, Domnul astfel vor-
bește către dânsii: „Acum strângeți în cetate Sioane, fi-
că a cetelor, pus, a inamicul asupra-ne împresurarea.”
(Mica 5 : 1) Iehova este puternicul Domn al trupelor ce

înaintea în luptă și Isus Christos, domnitorul din Betlehem este comandantul lor. Și clasa rămășiței trebuie să-și ocupe locul în rândul celor luptători. Lucrul rămas este, ca în timp ce decurg pregătirile pentru luptă, și se decide lupta, să cânte.

Profetul prin următoarele cuvinte descrie decurgerea și sfârșitul luptei: „Aceștia vor pustii pământul Assiriilor cu sabie, și pământul lui Nimrod la intrările lui, și nu va rămân de Assirieni, dacă vor veni în pământul nostru și dacă vor călea hotarele noastre.” (Mica 5:6) Aceste cuvinte sunt în armonie cu profețiile lui Isaia (12:1—9) și Ieremia (20:30—35) În traducerea engleză este notat, că în locul cuvintelor „la intrările lui” se citește: „cu sabiile lor proprii.” Aceasta ar arăta, că membrele organizației lui Satan, ar purta luptă unul împotriva altuia. Aceasta ar fi în armonie minunată cu chipul războiului Armageddonului, închis prin Gheben și cei 300 credincioși ai săi. Iehova va nimici dușmanul și tot El va elibera atunci pe poporul său. Această eliberare atunci va avea loc, când poporul său va fi atacat de Assirieni. Aceasta constituie deci o altă dovadă, că profeția despre domnitorul născut în Betlelem, atunci va avea împlinirea deplină, când Domnul vine în templul său.

Binecuvântări

După marele război, cum ne amintește profeția, trebuie să fie un timp, când poporul va fi binecuvântat. Rămășița va avea parte în aceea ca să împărtășească aceste binecuvântări poporului. „Și rămășița va fi în mijlocul multor popoare ca roua dela Iehova ca ploaia mărunță pe iarbă care nu așteaptă pe om nici nu înfrunzește pentru fiii oamenilor.” (Mica 5:6) Rămășița va fi între popoare, ca „roua dela Domnul” și ca „ploaia pentru iarbă”. Aceste cuvinte arată mângâierea și binecuvântarea popoarelor. Aceasta poate însemna și acela, că dintre rămășița unii pot să rămână pe pământ și după războiul Armageddonului, și vor avea încă mult de făcut pentru Domnul, în cinstea și lauda sa. Oamenii după ce a trecut marele război al Armageddonului, nu vor mai privi la om și la fiii oamenilor, ca să aștepte dela dănsii ajutor și mângâiere, ci se vor întoarce către Domnul și cu bucurie vor asculta de cuvântul său. Unele creaturi, în calitate de reprezentanți și soli ai lui Dumnezeu, vor avea privilegiul, ca să ducă solia păcii, poporului.

În înțelesul profeției, rămășița Domnului va birui în puterea lui Iehova. Leul este regele animalelor sălbatice, și nici un alt animal nu se poate întrece cu el. Turmele de oi, sunt absolut neputincioase față de un leu tânăr și puternic. Pe rămășița credincioasă a lui Dumnezeu, profetul o descrie ca pe un leu tânăr. Între cele multe popoare, acesta în numele Domnului va fi în stare, ca să dea ajutor celor lipsiți și ca să arate celor ce se împotrivesc, nimicirea lui Dumnezeu. „Mâna ce se va înălța asupra apăsătorilor” arată, că puterea lui Iehova va acționa asupra tuturor dușmanilor, și că

toți dușmanii poporului se vor stărpi. „Și rămășița lui Iacob va fi între popoare în mijlocul multor popoare ca leul în mijlocul fiarelor sălbatice, și ca puiul de leu în mijlocul turmelor de oi, care când trece calcă și sfășie și nu este cine să mântuie.” „Mâna ta se va înălța asupra apăsătorilor tăi, și toți neamicii tăi se vor stărpi.” (Mica 5:7,8) Aceste cuvinte a profetului par a justifica decucerile precedente.

Marele domnitor ce vine din Betlehem, va stărpi organizația lui Satan, și cu nua de fier va conduce popoarele, cărora le-a aduca pace veșnică. Profetul după aceasta descrie zdrobirea desăvârșită a tuturor organizațiilor și sistemelor, ridicate de Satan, pe care le-a întărit și le-a folosit pentru apăsarea popoarelor. „Și voi stărpi caii tăi din mijlocul tău, și voi pierde carci-tale. Și voi stărpi cetățile întărite ale pământului tău și voi surpa toate întăririle tale. Voi stărpi fermeători-ilo din mâna ta și nu vei avea prezicători de timp. Voi stărpi chipurile tale cele cioplite și stâlpii tăi din mijlocul tău; și nu te vei mai închina făpturei mâinilor tale. Voi smulge Astarteele din mijlocul tău și voi surpa cetățile tale, și voi face răzbunare cu mânie și cu urgie asupra popoarelor, cari nu m'au ascultat.” — Mica 13:9—14.

De aceasta se vede clar, că în timpul acela când Isus s'a născut în Betlehem, sau în timpul slujbei sale, profeția nu putea să se împlinească, și nici nu s'a împlinit. Împlinirea ei deplină, acum este în durs, și clasa templului are privilegiul de a recunoaște aceasta, deosebirea fulgerelor lui Iehova, din timp în timp, cu mare strălucire arată adevărurile sale. Aceia hrană de care Domnul s'a îngrijit pentru poporul său în timpul de acum, trebuie să înbarbăteze pe dănsii, să-i mângâie și să-i întărească. El conduce pe poporul său paș cu paș. În acest timp se vede clar, că El a așezat cuvintele sale în gurile rămășiței, pe cari i-a trimis să fie martori. Că să poată rămânea în clasa templului, membrii rămășiței trebuie să fie credincioși și devotați Domnului, și trebuie să-i vestească măreția. — Psalm 29:9.

Acuma trăim într'un timp de mare primejdie (Apocalips 16:15) Fiecare membru al rămășiței trebuie să dovedească trezie și pregătire. Trebuie să fie deo-asta de partea Domnului. Orice ocazie trebuie s'o folosească în scopul serviciului Domnului și pentru preamărirea numelui său glorios. Cu bucurie trebuie să vestească între popoare faptele mari ale lui Iehova. Într'această zace siguranța rămășiței. Nu se poate îndeajuns aprecia situația rămășiței. Dacă Domnul ți-a dat ocazie ca să iei parte la serviciul său, atunci ai grijă, ca să nu-ți ostenească mâinele!

Siguranța înseamnă a rămânea în umbra Arotă-ternicului și în ceteatea puternică a lui Dumnezeu. Că cineva să poată rămânea acolo, trebuie să facă parte din clasa templului, care vastăște măreția lui Iehova. În timp ce trupele dușmanilor înaintă în luptă, rămășița rămâne constantă. El, Iehova, ca marele domnitor s'a năc

cut în Betlehem, și că El este marele reprezentant al lui Iehova. La porunca lui Dumnezeu începe la nimicirea dușmanului, și la introducerea pe pământ al dreptății desăvârșite. Va continua să hrănească pe toți aceia care se încred în El și care s'au consacrat cu totul lui Iehova Dumnezeu. Aceștia cu încredere și bucurie vor spune: „Iacă Dumnezeu imi este mântuirea mea, în El mă încred și nu mă tem. Căci tăria mea și lauda mea este Iehova, și El s'a făcut mie spre mântuire.” (Isaia 12:2) „Pe cel cu eugetare statornică îl vei păzi în pace desăvârșită, căci în tine se încrede.” — Isaia 26:3.

Întrebări pentru studiul berean

- § 2. Ce la mână pe profet. ca să aplice în textul nostru cuvântul Betlehem și celelalte cuvinte cuprinse în profetie? La ce au folosit, acest text, cu ocazia împlinirii în mîc? Explică pentru ce vedem acuma înțelesul profund al acestei profetii! Când trebuie să se împlinescă în deplin? Ce alte profetii trebuie să examinăm în legătură cu aceasta și pentru ce? Numai cine poate pricepe însemnătatea desfășurării adevărului prezent și întâmplările decurse între și după anii 1914—1918?
- § 3, 4. Ce înseamnă cuvântul „David”? Pe cine a preumbrit David? Explică ce s'a închipuit aceia, că 1) el s'a născut în Betlehem, 2) că pe poporul lui Izrael l'a adus într' o situație plăcută; 3) și că dânsul a fost speranța lui Izrael! Arată, că profetia aceasta s'a scris pentru binele nostru. Pentru ce ni s'a descoperit acuma înțelesul ei?
- § 5, 7. Ia ce se referă aceste cuvinte: „Eșirile căruii sunt din zile vechi, din vechime”? In ce măsură s'a împlinit această profetie cu ocazia nașterii mântuitorului? Cum putem ști aceasta? La ce fapte se referă versul 2) din care putem afla timpul împlinirii profetiei? Ce dovadă avem cu referire la faptul și la timpul împlinirii profetiei?
- § 8—10. Arată timpul împlinirii acestei profetii pe baza următoarelor expresii. 1) „In ziua aceia”, 2) voi strânge pe cea pe care am întristat-o”, voi face pe cea schioapă să ajungă o rămășiță și pe cea alungată o națiune mare”, și 4) „Iehova domnește .... pe nuntele Sion”.
- § 11, 12. Ce înțeles are „domnia cea dintâi”? Spune cine

este „turnul turmei! Arată timpul și modul împlinirii cuvintelor: „va veni până la tine și domnia cea dintâi, la regatul va veni la fiica Ierusalimului!

§ 13—15. Descrie împrejurările în care s'a împlinit profetia lui Mica!

§ 16. Care „nu cunosc eugetele lui Dumnezeu”? Ce fapte au arătat lămurit, că „el nu cunosc intențiunile sale”? Când și cum „i-a strâns pe dânsii în snopi la arie”?

§ 17—19. Când și cum au început să se împlinescă cuvintele: „Scoală-te și treeră ..... și vei sfărâma popoare multe.” Cum au fost consacrate prăzile lor Domnului?

§ 20—23. Ce legătură este între Mica 5:4 și Luca 12:37? Explică motivul pentru ce este atât de îmbelșugată „brana la timp” ce dă Domnul poporului său!

§ 24. Arată câteva din adevărurile pe carei Domnul le-a dat unșilor săi!

§ 25—27. Pentru ce unii care odinioară erau în adevăr, nu pot vedea și prețui adevărul prezent? Indeosebi ce adevăruri importante nu văd ei, și care este urmarea? Pentru ce este de mare importanță a vedea lumina adevărului prezent? Cum poate cineva, numai pe baza aceasta, să-și păstreze ungera primită?

§ 28. Unde și care „locuiesc în siguranță”? Cum au ajuns acolo? Sub ce condițiuni pot rămânea acolo?

§ 29—31. Spune, cine este „Assirianul”? De unde va veni? Ce înseamnă, că „va veni în pământul nostru și va cădea în palaturile noastre”? Despre cine, și pentru ce este scris: „Căci acum se va mări până la marginile pământului și va fi pace”!

§ 32—34. Descrie, cu cine va sta în față Assirianul, când va veni în pământul nostru, și ce rezultat va avea. Cum înseamnă aceasta cu icoana făcută de Ghedeon!

§ 35—38. Citește Mica 5:7! Ce se descrie în versurile 8 și 9?

§ 37—40. Ce mai este descris în partea din urmă al acestui capitol? Arată când se va împlini în deplin această profetie! Ce arată aceasta, ce privește situația prezentă a rămășiței lui Dumnezeu? Ce privilegiu și datorință au cei unși față de marele adevăruri descoperite în timpul de acum? De ce binecuvântări și asigurări se bucură cei unși?

W. T. 15. Decembrie 1928.

Eu cânt numai de Isus

Eu cânt numai de Isus,
Cel ce cu har plin e,
El cu bunătatea Lui,
Zile imi umple.
Eu cânt numai de Isus,
De mîndru și curat,
Cel ce viața și-a dat
Și mi-a răscumprat

Eu cânt numai de Isus,
Pân' Regatu-i vine.
Unde viața de veci,
M'așteaptă pe mine.
Și când goiu trece vesel,
Dincolo'n patrie
Voiu cânta laudă Lui.
Tot cu bucurie.

Eu cânt numai de Isus,
Celee-i Rege din cer,
Stînd la picioarele Lui.
Imi dau seamă de El.
Eu cânt numai de Isus,
Ori-ce m'ar-a junge,
Care-le cu mila Sa.
Mă scîpă pe mine.

Laudă pe Iehova

„Laudă Ierusalime pre Iehova! Laudă pe Dumnezeuul tău Sioane!“ — Psalm 147 : 12.

IEHOVA a lăsat servitorilor săi credincioși să se serie cântări, pe care le-au cântat izraeliții credincioși. Aceste cântări scrise de demult, servesc binele izraelului spiritual, al acelor care fac parte din organizația văzută al lui Dumnezeu, de pe pământ. Cântările de laudă exprimă bucurie. Aceste cântări sunt cântate de cântăreți, în lauda binefăcătorilor lor. Aceste cântări exprimă recunoștința lor. Biserica, văzând, că se apropie eliberarea, și știind, că aceasta stare fericită vine de la Iehova, de bucurie, cântă preamărirea numelui Lui. Biserica a trecut printr-o vale lungă, întunecată. Multe ispite au incunjurat-o, pânăcând acuma a ajuns la marea lumină. Acei credincioși care văd lumina crescândă, izbucnesc în cântări de bucurie. Aceasta este chiar în armonie cu avertizarea lui Isus, referitoare la timpul prezent: „Iar când încep aceste să fie, mișcați-vă și ridicăți capetele voastre, pentrucă s'a apropiat răscumărarea voastră.“ — Luca 21 : 28.

Psalmul 147 este o cântarea de laudă la adresa lui Iehova. Acest psalm ne explică mai multele motive care ne îndeamnă la laudarea lui Iehova, și este potrivit, ca să-l examinăm în acest timp. Acest cântăreț de laudă formează nutremântul spiritual al celor din care, aceia care le cântă cu pricepere, și

Lăudați pe Iehova! Căci bine este a psalmodia pe Dumnezeuul nostru; căci frumoasă și plăcută este cântarea de laudă!“ (vers 1) Cântăreții spun, că este a „canta despre Dumnezeuul nostru“. Aceia care cântă altor dumnezei, nu pot spune aceasta. „Bun“ este ceea ce e folositor permanent și neîntrerupt. Lucrurile bune numai de la Iehova vin, care este dătătorul a toate darurile bune și desăvârșite. „Plăcut“ înseamnă, că este un lucru frumos și plăcut a-l lauda pe El. Aceasta vrea să zică, că cântărețul are destule motive ca să se simtă nu numai fericit, dar și bucuros.

„Este lucru potrivit“ a lauda pe Iehova. Aceasta înseamnă că este potrivit, laloc și frumos a lauda pe Iehova. David se afla în favoarea lui Iehova. El a preambrit poporul iubit al lui Dumnezeu, pe care îi numim Izrael spiritual. Favoarea lui Iehova este mai prețioasă de toate, deoarece în „favoarea sa este viață“. (Psalm 30 : 5) „Bunăvoința regelui, partea servului cuminte este.“ (Proverbe 14 : 35) „In lumina feței regelui viață este, și bunăvoința lui ca un nour de ploaie târzie.“ (Proverbe 16 : 15) „Care înțeleg favoarea lui Dumnezeu, aceia nu pot ascunde admirarea lor față de Dumnezeu, ca să nu-i cânte lauda. Aceia care sunt în bucuria Domnului, aceia sunt intrați bino în favoarea lui Dumnezeu. Pentru dânsii, cântarea laudei lui Iehova, este un lucru potrivit plăcut și bun.

„Iehova zidește Ierusalimul, pe cei risipiți ai Izrael fi adună.“ (versul 2) Pe toți consacrații lui Dumnezeu de pe pământ, și închipuește Ierusalimul. Iar aceia care sunt uniți de spiritul lui Dumnezeu, și care sunt în starea templului și sub mantia fericirii, fac parte din Sion. Ei fac parte și din Ierusalim. Sionul se referă la rămasă, pânăcând Ierusalimul se referă la toți consacrații, împreună cu clasa turmei mari. În timpul când Sionul a curățit drumul înaintea lui Dumnezeu, el a restatornicit pentru poporul său acele adevăruri, care au fost ascunse de agenții lui Satan. În acest timp el a zidit pe aceia, cu care a făcut legământ. Timp îndelungat, și mai cu seamă în timpul războiului mondial, toți aceia, au stat lângă Dumnezeu, au fost „risipiți“ (englezeste: „expulsați“), din partea lumii creștine. Aceasta a avut valabilitate mai cu seamă pentru cei credincioși. Expulsarea lor din partea lumii creștine este în armonie cu profeția lui Isus, care sună astfel: „Veți fi urâți de toate neamurile pentru numele meu.“ — Matei 24 : 9.

Dup' aceea a sosit timpul, când Domnul a strâns poporul său în clasa templului, și ca să-i facă părtași ai organizației sale, a Sionului. (Psalm 50 : 5) Pentru aceasta Psalmul 147, ca profeție, trebuie să se implinească după venirea Domnului în templul său. Cam pe la anul 1922 a arătat credincioșilor săi, care făceau parte din clasa templului, că a „adunat pe cei risipiți“, și că le încredințează un lucru special. Atunci au început să se bucure. Nu peste mult a arătat clasei templului, că voința sa este, ca vestea să fie dusă și la „turma mare“, al cărei membre asemenea fac parte din Ierusalim. Acestei „turme mari“ trebuie dată în știre, că strigătul lor a fost ascultat, și că Domnul îi va elibera la timpul său potrivit. Astfel cei expulsați au fost adunați la un loc, și toată casa Izraelului spiritual este în curs de zidire.

„Vindecă inimile zdrobite, și leagă rănile lor.“ (vers 3) Când au venit probele înfocate din 1918, mulți din poporul lui Dumnezeu au ajuns în mizerie, în stare de străntorare. Așa s'a văzut, că dușmanul a oprit orice năzuință referitoare la mărturia pentru numele lui Dumnezeu. Din aceasta cauză inimile multor consacrați au fost zdrobite. Chiar și cei credincioși, au simțit căsăcum Domnul i-ar fi părăsit: „Zis-a Sionul: Iehova m'a părăsit, și Domnul meu m'a uitat. Au doară puter-vă femeia să uite până la atâta pe sugătorul său mic? sau n'abia nici milă de fiul mîtrei ei? Si chiar de va uita ea dară eu pe tine nu te voi uita. Iată pe palma mea te-am săpat. Zidurile tale totdeauna sunt înaintea mea.“ — Isaia 49 : 14—16.

Când Dumnezeu a anunțat poporul său despre zidirea templului său și că a adunat poporul său în sta-

rea siguranței, inimile bolnave și zdrobite s'au vinde și rănilor lor s'au legat. Poporul lui Dumnezeu a adunat la un loc, au devenit una, și au început să vadă intențiunile lui Iehova față'n față; întristarea lor s'a sfârșit. Recunoscând ce a făcut Iehova pentru dânsii și pentru ducerea mai departe a planului său, mai departe recunoscând, că au intrat în bucuria Domnului, s'au văzut îndemnați, ca să cânte laudă lui Iehova. Tot atunci cei ce n'au voit să vadă înaintarea adevărului, au devenit murmurători și nemulțumiți. Starea lor este a omului, care este contrarul iubirii. Aceia care iubesc pe Domnul, rămân credincioși, și aceștia sunt aceia care au intrat în bucuria Domnului.

„Numărul stelelor numără, pre toate pe numele mameste.“ (vers 5) Acest vers este o altă dovadă a înțelepciunii și puterii nemărginite al marelui Creator. Omul vede câteva stele de pe cer și se miră de ele, însă toate stelele, nu se pot descoperi nici cu cele mai bune telescoape. Privirea marelui univers, și al stelelor menționate, face pe omul cu frica lui Dumnezeu, că să-și vadă micimea. Începe să înțeleagă faptul că marele creator a creat aceste stele, care nu numai că știe numărul lor, dar le și numește după nume.

„Acest verset are și un alt înțeles. Cuvântul „stele“ în mod figurativ înseamnă și „principe“ în legătură cu El lui Dumnezeu. Profetul desigur s'a referit la acele stele în cuvintele sale, care erau Logos și Lucifer, și care împreună au cântat la punerea bazei pământului. (Gen 38:7) Dumnezeu are și alți fii, care se vor desface în strălucire ca Luceifer. Stelele strălucesc noaptea și recoglinesc gloria unei lumini mai mari. Vârsta de aur, de la cruce până la împărăție, a fost o noapte întunecată și întunecoasă. Cel mai mare întunecare este chiar în timpul zorilor. Chiar așa, acum, pământul este acoperit de întunecare și un val des învălue popoarele. Unii lui Dumnezeu sunt fiii luminei. — Ioan 12:36; 1. Tesaloniceni 5:5.

Când Dumnezeu adună pe sfinții săi în starea templului, să strălucească mai mare lumină asupra templului, și atunci se întâmplă, că „din Sion (organizația Dumnezeu) frământa cărui este desăvârșită, strălucește Dumnezeu.“ (Psalm 50:2) Este sigur, că Iehova numărul acelor care compun clasa templului, și înțelegându-l, a dat nume fiecăruia din ei. Acela care a fost credincios în perioada bisericii Filadelfia, a fost adus în clasa templului, a primit următoarea asigurare: „și voi scrie pe el numele Dumnezeului meu și numele cetății. Dumnezeului meu, noul Ierusalim.“ (Apocalips 3:12) Profetul se referă tot la această clasă credincios spunând: „Si vor vedea popoarele fericeirea totii regii mărireă ta, și te voi numi cu nume nou, care-l va numi gura lui Iehova.“ (Isaia 62:2) Astăzi adevăr se poate spune, că Iehova Dumnezeu a dat „stelele“ casnicilor săi și fiecăruia i-a dat pe care, dacă va dovedi credincioșie până la sfârșitul timpului potrivit, va fi cunoscut și de dânsul.

„Mare este Domnul nostru și mult puternie, înțelepciunea lui este nemărginită.“ (vers 5) Clasa servitorilor, după ce a fost adusă în starea templului, a văzut și înțeles una-alta din bunătatea marelui Dumnezeu și din planul său referitor la creaturile sale. Au văzut că Dumnezeu nu se străduiește ca să-i ducă în cer. Dimpotrivă, el scutură din cer tot ce este de scuturat. (Evr. 12:26,27) Ei văd, că planul său nu numai pentru ei să se ducă la îndeplinire, ci de aceea, că este vorba de numele lui mare și că și-a dat cuvântul ca să ducă la îndeplinire ceea ce a promis. În acest scop s'a îngrijit de răscumpărarea omenei și ca să aducă pe om într-o astfel de stare, unde să aibă ocazie deplină, de a se împăca cu creatorul lor. Credincioșii văd acum și înțeleg, că Dumnezeu va zdrobi organizația lui Satan și va da putere deplină organizației sale drepte, care va funcționa pe pământ. Ei văd că puterea lui este nemărginită, și că se va folosi de ea în scopul restabilirii numelui său, și totodată pentru restabilirea și acelor care rămân credincioși față de El în aceste timpuri de mare împotrivire. Acest fapt le servește destule motive, ca să se bucore și ca să cânte lauda lui Dumnezeu.

„Domnul sprijinește pe cei nenorociți, (englezește: ridică pe cei umiliți) și doboară la pământ pe cei răi.“ (vers 6) Lucrul amintit aici se îndeplinește „în ziua aceea“ când Domnul va judeca poporul său și națiunile de pe pământ. Aceasta nu se putea întâmpla înainte de edificarea Sionului. Atunci cine în templul său spre judecată, după cum stă scris: „Iehova în sfântul său templu, Iehova al cărui tron sa află în cer. ochii săi privește pe cei pe care pe pământ, pe fiii oamenilor. Iehova este drept, iar pe cel nelegitim și pe cel ce iubeste silă, arește sufletul său.“ — Psalm 11:5,6.

Ridicarea celor umiliți, nu prea arată; ducerea oamenilor în cer, ci mai mult, arată îndreptățirea bisericii sale în timp ce petrece pe pământ. „El conduce pe cei umiliți în dreptate, și învață pe cei umiliți calea lui.“ (Psalm 25:9) Cei umiliți sunt aceia care ascultă învățătura și pentru aceasta sunt ascultători. În timpul judecării, Domnul ridică și sprijinește pe aceștia, pentru credincioșia și iubirea lor față de dânsul. (Psalm 31:24) Pe ce trufași și răi însă îi umilește. În ziua sa judecată, va duce la îndeplinire umilirea definitivă a celui rău. „Arcul vitejilor s'a sfărâmat și cei slabi s'au încins cu putere.“ (1 Samuel 2:4) Trufașii umiliți nu se vor mai putea ferici, însă cei umiliți, ascultători, fiind ridicați pentru totdeauna, vor lăuda în veci pe Iehova.

„Intonați lui Iehova cântare de laudă. Psalmodiți în citară Dumnezeului nostru!“ (vers 7) Așa se vede, că cu acest vers se începe partea a doua a psalmului. Mai bino zi, și cântării. Ambele părți a psalmului se încep cu o invitație, pentru lăudarea lui Iehova. Credința o însuflește mult faptul, cum vedem, în ce măsură au fost luminate unele părți ale Scripturii, decând Domnul a venit la templul său. Fulgerele Domnului ne fac posibilă o vedere mai clară decât cea care am văzut mai

înainte. Acuma rămasă, deoarece vede voința, faptele și lucrul lui Dumnezeu, are plăcere să îndeplinească poruncile sale, și să poată spune și altora faptele lui. (Isaia 12:4) Voința sa o cunosc din cuvintele sale, și se bucură dacă pot face voința sa. Harfa este simbolul cuvântului lui Dumnezeu, care, aceluia care sunt credincioși față de Dumnezeu, le produce o muzică plăcută, armonioasă. Ei se invită unii pe alții, ca să laude pe Dumnezeu, iar împreună își ridică glasurile pentru lauda numelui lui Iehova.

16 „Celui ce îmbracă cerul cu nouri, celui ce pătește pământului ploaie, celui ce răsare în munți iarbă.” (vers 8) Dumnezeu împlineste aceste lucruri în mod literal. Nourii în mod simbolic, reprezintă prezența Domnului, în așa fel că Dumnezeu și Isus Christos, poartă un mare interes pentru unșii de pe pământ, și afacerile pământului le mână către dizolvarea completă a lumii rele de azi. Ploaia înprosperază și îmbucură pământul. Ploaia reprezintă acel torent al adevărului, care cade asupra aceluia, care îl servesc cu credincioșie; pândind vestea adevărului împărțită poporului, arată oamenilor, că mai au speranță să trăiască în vecie, celiace o reprezentă bine răsărirea ierbei pe munți. Acest verset are deci atât împlinire literală, cât și simbolică.

17 „Celui ce dă vitei hrana lui, puilor de corb când strigă.” (vers 9) Dumnezeu s'a îngrijit cu marimă pentru toate creaturile sale. Fiarelor din pădure, păsărilor din atmosferă și tuturor târâtoarelor, le dă hrana din belșug, servită de mâna sa. Rămășița de dinăd din cuvântul său, că Dumnezeu s'a îngrijit și de aceasta și promisiunea sa referitoare la dansii asemănați se împlineste, se simte datoro să cânte lauda, numele lui Iehova. Iie a fost nutrit de corbi. Aceste sunt păsări necurate și astfel nedesăvârșite, care fapt arată, că Dumnezeu uneori se folosește de unele nedesăvârșite spre mărirea sa. Corbii pot să reprezinte nimerit pe aceia, care îndecursul vârstei întunecate au adus ceva hrană bisericiei. Am putea aminti mulți oameni de aceștia. Astfel au fost de exemplu Rotherham, Young, Strong și alții, care au pregătit manuale și dicționare biblice, ca să se poată împărți de hrană, sufletele infometate după cuvântul lui Dumnezeu. Hrana, pe care Dumnezeu a adus-o bisericii sale prin acești oameni, a așus un real ajutor studiului Biblicii.

18 Puii de corb nu se pot nutri, și nici nu pot alerga după hrană, și deaceia strigă după hrană. Aceștia bine pot să reprezinte pe acei oameni nedesăvârșiți, care doresc după adevărată hrană. Sunt infomețați și insotați după anumită hrană spirituală, care le-ar arăta drumul și le-ar întinde speranța vieții veșnice. Despre aceia, care duc din prag în prag braua adevărului celor infometate și celor care strigă după ea, se poate spune cu drept cuvânt că sunt uncelele Domnului, care au însărcinarea să nutrească pe acești pui de corbi, care strigă după hrană. Sunt pe pământ mulți oameni iubitori de bine, care ar dori să cunoască ceva despre Dumnezeu,

și care nu dispun de nici un alt mijloc, pentru ajungerea dorinței lor, afară dacă colportarii nu i-ar vizita, ducându-le vestea adevărului.

19 „Nu de puterea calului se bucură El, nu și găsește plăcerea în picioarele omului.” (vers 10) Aceasta este închipuirea puterii și mândriei omului. Omul de pe cal este pătruns de importanța sa. Picioarele sale le folosește pentru conducerea calului, și se mândrește cu această putere și că poate face și că poate să dovedească putere în această. Oamenii din lume se încred în putere omenească, precum și călărețul are încredere în mușchii calului său. Nu se încred în Domnul. (Isaia 31:1-3) Dumnezeu însă nu-și află plăcerea în puterea și mândria omenească. Nu are plăcere de acela, care se încred în puterea sa, și să mândrește cu ea. Unul ca aceste este în căpătinat și îngâmfat, pe care Dumnezeu nu l' iubește, au toată încrederea în El și îi dau ascultare. (Isaia 26:1-3) Acest vers al Biblicii este un avertisment clar către toți aceia care au fost luminați de adevăr, că n'au motiv să se încreadă în om, chiar dacă acesta s'ar arăta atât de înțelept, credincios, sârguincos și tare, închipuit, ca și acela arătat, în omul de pe cal. Nici odată nu este lucru plăcut copilului lui Dumnezeu, văzând înălțarea numelui unui om sau altei creaturi, și mândria puterii omenești. Copilul lui Dumnezeu mai bine vorbește astfel: „Ajutorul meu vino dela Iehova care a făcut cerul și pământul.” (Psalm 121:2) Acesta îndevereste și versul 11 al psalmului 147:

20 „Iehova iubește pe cei ce se tem de El, pe cei ce n'adăjduesc în bunătatea lui.” Adevăratul copil al lui Dumnezeu nu va căuta ajutorul sau favoarea altor creaturi. Unele adevăruri presupuse, nu numai de către el le primește, că acele le învață unii oameni. El înțelege pe deplin, ca adevărul vino dela Iehova, asupra corbii Iehova lasă să cadă razele luminei, în timpul, pe care vede de bine și după bunavoința sa. Totasemenca nu va deranja pe copilul lui Dumnezeu, dacă vede că s'a ridicat împotriva lui puterea omenească. Inteleaga pe deplin celiace stă scris: „Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine stă împotriva noastră?” (Romani 8:31) Nu se va opri ca să caute ajutor, ci având credință și încredere deplină în Dumnezeu, cu fermitate va vedea împlinirea datorințelor sale în serviciul Domnului.

21 „Laudă Ierusalime pe Iehova! Laudă pe Dumnezeu zăvoarele porții Ierusalim și a binecuvântat pre fiii tăi în mijlocul tău.” (versuri 12, 13) Cu aceste versuri așa se vede că se începe partea a cântării. Prin aceasta psalmistul invită pe toți aceia care fac parte din Israelul spiritual, ca să laude pe Iehova. Cuvântul Ierusalim de aici, folosit în mod simbolic, reprezintă pe toți consacrații, până când din Sion numai aceia fac parte, care sunt părtași în legământul de sacrificiu, și care au fost adăpostiți în locul de scăpare al Celui prea Înalt. Sionul vede, că este deasupra, și în ziua aceasta întregul Ierusalim va vedea

multo motive, ca să se bucure. Sionului îi spune Domnul: „Căci el a întărit zăvoarele porții tale și a binecuvântat pre fiii tăi în mijlocul tău.“ Acesta este motivul bucuriei lor. Copiii Sionului se află în această organizație, și sunt scutiți cu așa ceva, ce reprezintă zăvoarele porților ce sunt așezate între dâșii și dușman. Cu toatecă Dușmanul îi vede, dar Dumnezeu ține mâna sa asupra dâșilor, și astfel ghiarele celui rău nu-i poate atinge. În acest timp membrele Sionului, cântă lauda lui Iehova. (Isaia 51: 16) Deci pânăcând cineva se ține de Sion, și este în siguranță, după porți și zăvoare și fi adăpostit, care îl vorpăzi de săgețile celui rău.

22 „El dă pace hotarelor tale, cu grăsimina grâului te sature.“ (vers 14) Acest vers îndosebi se referă la accia credincioși, care stau sub legământul de sacrificii și au fost acoperiți cu mântuirea fericirii. Ei trăseseră în pace unii cu alții. Ei văd marcele adevăruri descoperite din cuvântul lui Dumnezeu față'n față. Cu mare grijă priveghiază asupra intereselor împărăției ce le-a fost încredințate, și împreună duc vestea adevărului lui Dumnezeu, și își înalță inimile la tronul său, în cântări arnoșioase. (Isaia 52: 8) Grăsimina grâului arată partea dulce, nutritoare a grâului. Rămășița nu numai că se nutrește cu cuvântul lui Dumnezeu, dar Dumnezeu în marea sa milă le arată și înțelesul cuvintelor sale, care astfel devin pentru ei ca hrana foarte nutritoare și întăritoare.

23 Dacă membrele unei adunări se ceartă și fac discuții, aceasta în sine este destulă mărturie, că nu fac parte din Sion aceia, care prădă cearta. Clasa adevărată a Sionului se nutrește cu cuvântul lui Dumnezeu, se bucură și cântă laudă. Ceilalți se nutresc cu lucruri și nu înțeleg adevărul, și de accia nici nu pot aprecia acele adevăruri scumpe pe care le descoperă Domnul claselor credincioșilor. Ce să se întâmple, atunci, când acești certăreți își ridică capetele în adunarea rămășiței? Rămășița credincioasă, care este pătrunsă de dorința sinceră de a servi pe Domnul, să continue lucrul cu hotărâre și să nu se ieie la discuție cu alții. Timiditatea ocazia serviciului acuma este cu mult mai prețios. să-l pierdem discutând și certându-ne. Cei credincioși cu bucurie fac tot ce pot pentru împlinirea misiunii lor primită de la Dumnezeu, ducând poporului vestea mântuirii. Vor locui în pace unii cu alții, vor sta umăr la umăr împotriva dușmanului și cu bucurie vor continua lucrul.

24 „El trimite cuvântul său pe pământ, iute foarte alături de cuvântul său. (vers 15) Aceste cuvinte se referă la lucrul, care biserica acuma trebuie să o îndeplinească pe pământ. Dintre poruncile lui Dumnezeu cea mai importantă este; Vestea vestea de bucurie tuturor națiunilor spre mărturie! În armonie cu aceasta este scris: „Voi, și unii martorii mei, că Eu sunt Dumnezeu!“ Acest lucru ordonat, rămășița trebuie să-l facă. Dumnezeu așezat pe împăratul său pe tron și acuma trebuie vestit acest fapt precum și adevărurile prețioase. Acest

lucru îl vor face cei credincioși. (Vezi Matei 24: 14; Isaia 43: 10—12: 6: 9—12 și psalmul 2: 6) Acest lucru trebuie gătit, și atunci când va sosi timpul potrivit, Dumnezeu îl va sfârși. „Căci el va aduce la îndeplinire și scurt va alcătui judecata în dreptate, pentru că Domnul va face judecată scurt alcătuită pe pământ.“ (Romani 9: 28) Decând Dumnezeu a adus în funcțiune radiofonia în scopul lățirii vestei împărăției, vestea „aleargă foarte iute“, dupăcum spune psalmistul.

25 „El aruncă omătul ca fulgii de lână, și presară bruma ca cenușa. El asvârle în jos ghița sa în bucată, înaintea gerului său cine poate sta?“ (vers 16, 17) Omătul este frumos și plăcut ochiului, dar este rece și inferior. Lâna dinpotrivă este plăcută și caldă. Îți produce simțul de plăcere și liniștitor. Unora le pare adevărul rece, și nu li se pare să fie interesant, însă, când îl înțeleg, atunci le încălzește inimile. Bruma este strălucitoare, gronzuroasă, un produs al gerului, ce s'a făcut într'un timp mai îndelungat. Este foarte rece și nepretenoasă. Rămășița credincioasă acuma duc adevărul oamenilor. Unele din aceste adevăruri li se par învechite, reci și nepretenoase, deoarece ei au mai auzit de demult de „religia Bibliiei“, dar nimic îmbucurător n'au aflat în ceea ce au auzit despre ea. Însă îndată ce li se arată adevărul și ei văd că este altceva decât „cajace cunosc sub denumirea de religie al Bibliiei“, situația se schimbă. Dupăcum bruma se împrășteie de scare, astfel falsificarea rece și nepretenoasă se' nduioșează, și adevărul după ce l'au ascultat, îi face fericiți. Adevărul spus tuturor (poporului) așa le cade precotilor, și ghacra care este atât de rece și nepretenoasă, încât nu pot să stăie, înaintea ei. Precotimea inghiață și cade de pe adevărul pânăcând ceea ce au fost ținuți prinși de ei, se înveșelește și se încălzește.

26 „El trimite cuvântul său și le topește. Face să adie vântul său și apele curg.“ (vers 18) Precotii și mării turmelor, s'au opus și se opun în mare măsură adevărului. Însă atunci când accia, care sunt în prinsoarea lor și caută dreptate și mângâiere, auzind adevărul, își arată aprecierea față de el și dorăsc după el, Dumnezeu le permite o pricepere mai bună al adevărului, și atitudinea lor dușmănoasă se topește. Vântul ce adie înseamnă așa ceva, ce este plăcut, cade bine și aduce bucurie. (Cântarea cântărilor 4: 16) Dumnezeu deschide priceperea omului flământ și astfel împotrivirea sa se topește și marcele puhoi al adevărului înprospetător se revărsă în mîntea sa, și îmbucură inima aceluia, care vorește să cunoască și să priceapă bunătatea lui Dumnezeu, ce a arătat față de el.

27 „El face cunoscut lui Iacob cuvântul său. Așezămintele și judecățile sale lui Izrael.“ (vers 19) Cuvintele cântării, cași în versul întâi, se referă la poporul lui Dumnezeu. Căci poporul lui Dumnezeu a fost închipuit prin Iacob și Izrael. Acest vers arată că Dumnezeu acelora arată cuvintele sale și voința sa, care au făcut vot pentru a-l servi. Acesta este exact ceea ce face

Domnul în timpul prezent. Pe poporul său îl nutrește cu hrană potrivită, pregătită pentru dansii, care pot fi creații noi, e foarte folositoare. În acest scop trimite în timp în timp clasei templului din Ungerele sale, care luminează mințile lor și le arată cum să așteaptă dela dansii să facă și inveselește și le întinerează inimile în timp ce fac acest lucru. Acesta este un alt motiv pentru laudă. Aceasta face pe cei unși să cunoască, că Dumnezeu, Cel preacelst, se ocupă de dansii.

28 „Nu așa a făcut popoarelor; și ele nu au cunoscut judecățile lui. Lăudați pe Iehova.” (vers 20) Profetul spune la sfârșitul cântării, că cu nici un alt popor nu a făcut așa, cum a făcut cu acesta. Astfel el arată pe privilegiu de care se bucură poporul desertis al lui. Cu multe secole mai înainte a adus Dumnezeu adevărul noua, pe urmă după expirarea timpului păgânilor; a desfiat porțile adevărului și a lăsat ca apele lui se curgă la toți aceia, care doresc să îl cunoască și să îl asculte înțeleșobi, la sfârșitul acestei epoci. Dumnezeu adună poporul său sfânt, care se compune din acei oameni, pe care i-a separat în acest scop. (1 Petru 2:9) În zilele împlinirii timpului păgânilor, pe mulți i-a adus la un loc prin aceia, că a lăsat să li se vestească adevărul. Ei au fost scoși din Babilon și iubirea lui Christos i-a căsut și legat laolaltă în studierea cuvântului lui Dumnezeu. Toți aceștia sunt însemnați cu cuvântul „Ierusalim”. Într-o anumită perioadă de timp Christos, soț al legământului, prin aceia a pregătit drumul întru înțelegerea cuvântului, că a scos din Babilon pe acei suflători flăcărâți, care au dorit ceva mai bun. Aceștia s'au consacrat să facă voia lui Dumnezeu. Unii dintre dansii sunt credincioși, pânăcând alții au devenit mai puțin credincioși. Atunci Solul legământului a venit dintr-un loc în templul său și a început să tragă la socoteală pe toți aceia, care au făcut parte din casa sa.

29 Acești credincioși formează poporul sau națiunea, pe care a chemat-o pentru scopurile sale. Niciodată mai înainte nu a tratat Dumnezeu așa cu vre-un alt popor sau națiune. Invitarea lui, exprimată prin poruncile sale, ca să se facă un anumit lucru însemnat pe pământ, niciodată nu a fost cunoscută până atunci; și este cert, că nici un alt popor, nu a fost invitat vre-odată să fie parte la acest lucru. Care au devenit credincioși prin probe, au fost duși în biserică, au primit vestimentul mântuirii și mântia fericeirei. Iehova luminează templul cu fulgerule sale, și cei ce fac parte din clasa templului, înțeleg mai bine planul și scopurile sale, și încep să cântarea laudei. Cu cât mai bine înțeleg planul lui Dumnezeu, cu atât mai multe motive au, pentru a se bucura; cu toții își spun unii altora: „Lăudați pe Domnul!”

30 Cu cât mai mult este cineva convins, că puctarea lui este corectă, cu atât mai mult să decide, ca să continue până la sfârșit, ca să-și ajungă scopul. Scopul și dorința creștinului este, ca să primească bine primirea din urmă din partea lui Iehova, ca să fie credincios.

31 către Iehova și să aducă glorie asupra numelui său, ca să îl vadă față în față și ca să se bucure de binecuvântările vieții vesnice, și de tovrășia lui Isus Christos, rețelului cel mare. Cel uns, treptat se trezește la înțelegerea faptului, că Dumnezeu l'a uns pentru scopurile sale, ca condițiunea principală, pentruca cineva să ajungă în fața lui Iehova și să fie făcut asemenea lui Isus Christos, este, ca să facă desul poruncii lui Dumnezeu. Cel uns vede, că porunca dumnezeiască pretinde dela dansul, ca să fie martor credincios al lui Iehova în vestirea mântuirii lui Dumnezeu față de organizația dușmanului și în aceea, ca să spună poporului apăsător, că prin îngrijirea plină de har al lui Iehova, care intră în acțiunea prin scumpul său Fiu, ei vor fi eliberați. Ei pornesc cu deplină hotărâre pentru împlinirea poruncii ce au primit, încă cu cântec de lauda pe buzele lor. Făcând aceasta, Dumnezeu le dă mai mare lumină și o pricepere mai adâncă al cuvântului său, ca să aibă curaj pe mai departe. Multele dovezi, fără îndoială îi conving pe cei unși, că puctarea lor este corectă și de aceasta sînt cu mult mai decizi, ca până acum, ca să înainteze pe calea, care le-o arătat-o Domnul. Acesta este motivul adevărat, pentruca Iehova dă bisericii sale o pricepere mai bună, al cuvântului său.

32 Pentru publicarea adevărului s'a îngrijit de revistă. Dumnezeu prin ea publică adevărul poporului său. Repetăm, că adevărul nu este adevărul omului, ci este al lui Iehova, pe care El face să ajungă la poporul său, pe calca ce-o crede de bine și în timpul său hotărât. Niciodată n'a trăit un popor pe pământ, cu care Dumnezeu să se fi purtat așa cum se poartă acum cu rășășita, cărora le poruncește, ca să-i fie martori drept și credincioși. Deoarece acești credincioși uncează de unul ce le-a fost croit, fiecare din ei poate să spună „Iehova, Domnul este țărnia mea și cântarea mea; El devenit mântuirea mea!” — Isaia 12:2; Psalmul 118:

33 Acela, care laudă acum pe Dumnezeu, acum trebuie s'o facă din iubirea lui față de Cel preacelst. Uncează deci că toți aceia, care cu adevărat cântă lauda lui Iehova, se ocupă cu mărturisirea pentru numele lui Dumnezeu o arătăm prin împlinirea din dragoste a poruncilor sale. (1. Ioa nă:3) Iubirea rămasă va fi vărsită prin supunerea deplină. Iar această supunere în ziua aceasta al judecării va fi cunoscută prin curaj, ce vom dovedi în vestirea cuvintelor adevărului lauda și cinstea numelui lui Iehova.

Intrebări pentru studiul berean

- § 1.2. Ce sunt psalmii? Către cine au fost adresate? Căru cine au fost scrise? Ce scop urmăresc și când?
- § 3.4. Explică ce a închipuit faptul că David s'a bucurat de deosebită favoare din partea lui Dumnezeu, și ce chipuri cântărilor sale de laudă?
- § 5.6. Ce deosebire este între Sion și Ierusalim? Cum a edificat Domnul Ierusalimul? Cine sunt trimișii lui Ierusalim? Cum au fost ei strânsi la un loc?
- § 7.8. Cum a legat Domnul rânile celor zărobiți cu inși și cum i-a vindecat? Care sunt cele două clase care s'au arătat întretimp?

12. La ce se referă versul 4 în înțelesul cuvântului în înțeles simbolic? Care sunt unele dovezi ale măriei și înțelepciunii lui Iehova, care de îndeamnă să bucurăm și să cântăm lauda?

14. Compară soarta celui supus, și la celui nelegiuit! Ad și cum trebuie să se vadă în mod deosebit deosebit.

Care sunt acele împrejurări, care ne îndeamnă acum la cântare de mulțumire? Care și cum mănuiesc „harfa“?

Arată însemnătatea simbolică a „înbrăcării cerului nou și gătită ploiă pentru pământ“, și „al răsăririi ierbei pe munte!“

18. Arată cum se îngrijește Dumnezeu de toate creațiile sale! Explică chipul, cum a fost nutrit Ilie de corbi, și cum Dumnezeu ascultă „strigătul puilor de corb“.

19, 20. Descrie clasele închepute în versurile 10 și 11. Explică, cum se poartă Dumnezeu față de aceste clase!

22. Pentru ce aici Ierusalimul este incitat întocmai ca Sionul, ca să laude pe Dumnezeu? Descrie, cum arată partea Sionului a rămășiței credincioase, siguranța, binecuvântarea, pacea și „grăsimea grâului“ de care se bucură Sionul!

24. Spune care este porunca principală, care sună acum bisericii și care arată lucrul ce trebuie făcut! Cum „aleargă repede“ acum cuvântul său și cum se împlinesc?

25, 26. Arată relația versului 16 ce o are, cu aceasta! Pe cine topește cuvântul său și cum? Aplică cuvintele: „Face să adie vântul său și apele curg!“

27—29. Care sunt cuvintele, legile și așezămintele, amintite în versul 19? Cum de acele nume ale poporului lui Dumnezeu sunt arătate? Explică înțelesul cuvintelor: „nu așa a făcut popoarelor!“

30. Pentru ce este important, ca cineva să „învinde“ că umblarea sa este potrivită? Care este scopul și dorința al creștinului? Ce trebuie să facă ca să poată înțelege privilegiul său și să împlinească misiunea sa?

31, 32. Arată, de ce unealtă s'a înțeles Dumnezeu pentru nutrirea poporului său „în ziua prezentei sale“ Care este adevărata probă, dacă cineva iubeste pe Domnul și cuvintele sale și că „prețea tot ceea ce cuprinde cuvântul lui Dumnezeu referitor la biserică și la întreg poporul? Cum se vor dovedi cei credincioși în această probă?

W. T. Dox 1929

Sciisori interesante

Adunare de Duminică
 Iubite frate Rutherford!
 Fii solutat în numele Domnului. Desigur te va interesa o nouă experiență. Unele adunări din California am introdus în adunări metoda, ca nu numai prin studiu poarta sa să fie folosită de revistă, ci și prin conferință publică, ce se ține timp de 45 minute din articolul principal al revistei, în fiecare Duminică.

Cu ocazia conferinței într-adevăr servește spre binecuvântarea membrilor adunării, m'am convins la o adunare din Duminică, când s'a vorbit din articolul principal al revistei W. T. numărul din 1. Iulie 1928. (în engleză).

Când frații au părăsit localul, un bătrân, care de altă dată a fost cunoscut, ca unul care multă silință își dă pentru studierea adevărului, mi'a spus: „Accasta a fost o vorbire interesantă. Dar cred, că vorbitorul, în cuvintele exprimate a expus părerile sale proprii. De exemplu zis, că vârsta Filadelfia nu s'a sfârșit înainte de anul 19.“

„Dar dragă frate — I' am întrebat — oare frațele s'a vorbit din revista noastră apărută la 1 Iulie?“

„Punctul acesta desigur nu l-a luat din revistă.“

„Iost răspunsul.“

„I' am studiat în amănunt articolul, însă acest punct nu l-am văzut.“

„I' am îndrumat, ca să citiți din nou articolul. Poarta mi-a simptomis. Si a adăugat: „Dar e absolut sigur, că vorbirea sa despre Sion și Eliachim, explicarea, ce ne arată despre întâmplarea acestor oameni. Descrie în capitolul 22 Isaiă, tot nu se află în revista din 1 Iulie.“

„Dacă bine-mi amintesc“, i-am răspuns, „revista din 1 Iulie, mai bine de o pagină explică icoana lui Sion și Eliachim din capitolul 22 Isaiă.“

Vedem? Dacă unui bătrân, sârguincios în studiu i-a trecut din vedere aceste două puncte importante din articolul principal, ce să spunem de ceilalți membri ai adunării? Dacă fratele, care ține vorbirea, este acuzat că „și exprimă euzețele sale“, atunci e numai binecuvântător ca cu ocazia adunărilor, frații din articolele revistei să țină vorbire.

Având în mintile noastre mai presus de toate, afacerile serviciului, va fi pentru noi tot mai greu să ținem paș, cu fluviul abundanț al adevărului, deaccia, va fi spre mare ajutor membrilor adunării, dacă un frate cu bună capacitate le va explica cu ocazia adunărilor articolele revistei.

Al țau frate în Donznu
 Seklemian H. A. — California.

Adevărul ce se lămurște.
 Iubite frate!

Au trecut doi ani, decând ne nutrim cu familia înțreagă cu hrana ce ne servește revista, și în Duminică iau parte și la colportaj, ce-mi produce multă bucurie.

Numărul din urmă al revistei multă bucurie mi'a căuzat, din care văd, că Domnul, curățește și lustruiește adevărul, așa dupăcum este voința Părintelui. — Malacii 3: 1—3.

Cu familia mea împreună frați din mila D-ului
 Ritter Cecil, Mo.

Cuprinsul

Lumina Bibliei pentru anul 1929

No. 1.	1 Aprilie	No. 3.	1 Iunie	No. 6.
Legămintele lui Iehova	3	Noul legământ	35	Perioada Filadelfiei
Cu cine?	3	Introducerea	36	Timpul încercării
Dumnezeu (sine totdeauna legă- mintele sale	3	Partași la ceremonie	36	Când sa început?
Motivare	3	Ceremonie minimată	37	Oeretire
Explicări	4	Legea legământului	37	Perioada Laodiceei
Legământul Avraamic	4	Păcatele	38	Înainte de usii
Jurământul lui Dumnezeu	6	Scop și succes	38	Îvingitorii
Simbolurile legământului	6	Binefacerile	38	Prezența Lui
Binecuvântări pentru toți	7	Toți vor fi binecuvântați	38	Cântarea veche
Melchisedec	8	Binecuvântările preambrite	39	No.
Mijlocitorul	8	Conexiunea (legătura) legămintelor	39	Altarul din Egipt
Avraam sa va înlocuiască	8	Rezumat	40	Cauza
Motivare	8	Spre mărirea Lui	40	Situația piramidii
Legământul	10	Lucrările tale te laudă!	41	Altarul
Scop	10	Locul de siguranță	42	Stâlp
Scop	10	O profecție	44	Forma
Pentru ce a încheiat?	11	Păsărul	46	Cine a edificat-o?
Viața promisă	12	No. 4.	1 Iulie	Scopul lui Satan
Preambrirea lucrurilor mai	12	Pentru ce în siguranță	51	Altarul din Egipt
une	12	Adăpostul	52	Profecția
Cele mai bune năzuințe	13	Spaimă și săgetă	53	Altarul
Născut sub lege	14	Ciuma ce umblă în întuneric	53	Stâlp
Stăruința legământului	15	Mulți vor rata	54	Semn și mărturie
A fost oare fără scop?	15	Dozarea celor răi	56	Timpul mărturiei
No. 2.	1 Mai	Dozarea celor răi	56	Trupa Lui
Legământul de sacrificii	19	Dozarea celor răi	56	No. 3.
Motive de poruire	19	Siguranța	57	Martorul credincios
Când și unde a fost încheiat	20	Afară de poartă	57	Cel credincios și drept
Unde are mijlocitor	20	Protecție și siguranță	56	Apostolii săi
Preot	20	Ingerii săi	58	Calmea
O jertfă	21	O piatră	59	Eu voi lauda pe Dumnezeu
Nu tânguia de comerț	21	Mare încercare	60	meu
Relațiunile făgăduinței	22	Îvingere	62	Criză
Preoții	22	Deplină elibărare	62	Motiva
Adunarea sfinților	22	Rezumat	63	Cine este EL?
Scopul adunării	23	No. 5.	1 August	Religia sa față de auz
Tămășita	23	Prezența lui Iehova	67	putere și măreție
Relațiunea legămintelor	24	În ce chip este el prezent	69	No. 9.
Gloria lui	24	Cu poporul său	70	Domnul născut din Belle
Legământul nou	26	Prezența Domnului Isus Chris-	74	tem
Pentru ce, cu iudeii?	26	tos	74	Lumina ca vine din Văsturi
Partile încheietoare de legă-	27	Dumnezeirea lui Christos	74	implinire
mint	27	În cer	75	Pășunază pe ai tăi
Când și unde a fost încheiat	27	Ilustrațiunea potrivită	75	Război și pacc
Mijlocitorul	28	1874	76	Binecuvântări
Motivare	29	1914	77	Eu cânt numele da Isus
Tragera membrilor corpului în	30	1918	77	Laudă pe Iehova
Prezentare la Introducere	30	Armagedonul	78	Setisori întrecători
Prezentare	31	Norii	79	Cuprinsul pentru anul 1929
Martori la prezența Lui (prezio)	32			
Arizuri	32			